

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

58. apeluje, aby wszystkie dziedziny polityki unijnej, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że będą miały wpływ na dzieci w krajach trzecich, poddawane były przed przyjęciem systematycznej ocenie wpływu na prawa dziecka, jak również późniejszym ocenom; podkreśla, że dzieci należy uznać za oddzielną i odrębną grupę, gdyż wywierany na nie wpływ różni się od wpływu wywieranego na dorosłych;
59. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę określoną w wyżej wspomnianych konkluzjach Rady, związaną z ulepszeniem koordynacji i nadzoru z zakresu pracy dzieci, w oparciu o istniejącą politykę Komisji i państw członkowskich, a także krajowe programy pilotażowe;
60. wyraża zaniepokojenie, że w dalszym ciągu nie określono krajów pilotażowych i wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z Komisją, aby zapewnić szybkie przeprowadzenie tej operacji;
61. wzywa Komisję do opracowania procedur, poziomów odniesienia i wskaźników w celu zapewnienia, że kwestia praw dziecka nie będzie pomijana w głównym nurcie polityki oraz podziela zdanie Komisji, zgodnie z którym, oprócz włączania kwestii praw dziecka do głównego nurtu polityki, potrzebne są także konkretne działania w ramach funduszy geograficznych i Europejskiego Funduszu Rozwoju, w miarę możliwości w sektorach niepriorytetowych;
62. uważa, że rola, jaką Parlament odgrywa w procesie monitorowania zobowiązań UE w kwestii dzieci, mogłaby mieć bardziej skoordynowany i systematyczny charakter oraz mogłaby uwidaczniać się przykładowo w rocznym sprawozdaniu w sprawie praw człowieka;
63. sugeruje, aby zgromadzenia parlamentarne (Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE, Europejsko-Śródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne) zaprosiły do udziału organizacje działające na rzecz dzieci w krajach, w których odbywają się ich posiedzenia i popiera tworzenie ponadregionalnych stowarzyszeń młodzieżowych, takich jak platforma młodzieży państw UE i Afryki;
64. zwraca się do swojego przewodniczącego o przekazanie niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.

Stosowanie dyrektywy 2002/14/WE ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej

P6_TA(2009)0061

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2002/14/WE ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 136-145 Traktatu WE,
- uwzględniając oświadczenie szefów państw z dnia 9 grudnia 1989 r. w sprawie Karty Socjalnych Praw Podstawowych Pracowników, a w szczególności jej art. 17 i 18,
- uwzględniając europejską kartę społeczną Rady Europy, zmienioną w roku 1996, a w szczególności jej art. 21,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej przyjętą w Nicei dnia 7 grudnia 2000 r. i uroczystie podpisaną w Parlamencie Europejskim w grudniu 2007 r. przez szefów państw i rządów 27 państw członkowskich, a w szczególności jej art. 27,

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- uwzględniając konwencję nr 135 Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO) dotyczącą ochrony przedstawicieli pracowników w przedsiębiorstwach i przyznania im ułatwień, przyjętą w dniu 23 czerwca 1971 r., a w szczególności jej art. 5,
- uwzględniając dyrektywę Rady 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2001/86/WE z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/14/WE z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej ⁽⁶⁾ oraz wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie reprezentacji pracowników ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wzmocnienia prawodawstwa wspólnotowego w zakresie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia europejskiej rady zakładowej lub trybu informowania pracowników i konsultowania się z nimi w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym (przekształcenie) (COM(2008)0419) oraz załącznik do niego (SEC(2008)2166),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 marca 2008 r. dotyczący zbadania stosowania dyrektywy 2002/14/WE w UE (COM(2008)0146) i jej dokument roboczy (SEC(2008)0334),
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarniej oraz Komisji Prawnej (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 34.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 76 E z 27.3.2008, s. 138.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- A. mając na uwadze, że transpozycja dyrektywy 2002/14/WE została przeprowadzona przez państwa członkowskie z opóźnieniem i że niektóre z państw członkowskich ograniczyły się do przejęcia jedynie niektórych aspektów jej minimalnych wymogów,
- B. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy odbija się na gospodarce UE w postaci restrukturyzacji, fuzji i delokalizacji przedsiębiorstw na poziomie UE,
- C. mając na uwadze, że dyrektywa 2002/14/WE ma na celu ustanowienie ogólnych ram informowania i zasięgania opinii pracowników o przyszłości zatrudniających ich przedsiębiorstw oraz skutecznego przeprowadzania z nimi konsultacji w celu uprzedzenia zmian sytuacji gospodarczej danego przedsiębiorstwa,
- D. mając na uwadze, że informowanie pracowników i przeprowadzanie konsultacji z nimi stanowią zasadnicze elementy społecznej gospodarki rynkowej i nie mogą być postrzegane jako przeszkoda dla gospodarczego rozwoju przedsiębiorstw,
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska liczy 23 000 000 mln przedsiębiorstw zatrudniających mniej niż 250 pracowników (które stanowią 99 % ogółu przedsiębiorstw i dają łącznie zatrudnienie ponad 100 000 000 mln osób) oraz że obowiązkiem instytucji UE jest zagwarantowanie i poprawa prawa pracowników do informacji i konsultacji,

Stopniowe umacnianie procesu informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami w UE

1. przyznaje, że w niektórych państwach członkowskich transpozycja dyrektywy 2002/14/WE jest znacznie opóźniona, w związku z czym na jej ocenę trzeba będzie jeszcze poczekać; podkreśla jednak, że oddziaływanie tej dyrektywy w państwach członkowskich, w których system informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami nie istniał, jest oczywiste;
2. nakazuje państwom członkowskim, które nie przeprowadziły dotychczas należytej transpozycji dyrektywy 2002/14/WE, aby jak najszybciej to uczyniły;
3. uważa, że działania podjęte w tym kierunku przez Komisję, przy ścisłej współpracy z krajowymi władzami odnośnych państw członkowskich i z partnerami społecznymi, powinny umożliwić głębsze zastanowienie się nad problemami stwierdzonymi w związku z wykładnią dyrektywy 2002/14/WE i zgodnością środków transpozycji oraz ich rozwiązanie;
4. zauważa, że niektóre państwa członkowskie nie uwzględniły w swoich środkach transpozycji dyrektywy 2002/14/WE niektórych młodych pracowników, kobiet pracujących w niepełnym wymiarze czasu lub pracowników zatrudnianych na krótki okres na podstawie umów na czas określony; zwraca się w związku z tym do państw członkowskich o dostosowanie ich przepisów regulujących obliczanie liczby siły roboczej do ducha i litery dyrektywy, to znaczy do zapewnienia, że obliczenie progów jest zawsze oparte na rzeczywistej liczbie pracowników, z wyłączeniem wszystkim innych warunków;
5. stwierdza, że państwa członkowskie powinny, uwzględniając krajowe zwyczaje, dokładnie określić warunki i ograniczenia związane z art. 6 dyrektywy 2002/14/WE w odniesieniu do informacji poufnych i zwrócić uwagę na:
 - a) okres obowiązywania tego zobowiązania po zakończeniu kadencji tych przedstawicieli pracowników;
 - b) kryteria i przypadki dotyczące zasadności zachowania tajności tych informacji przez przedsiębiorstwo lub oceny ryzyka poniesienia przez przedsiębiorstwo szkody w przypadku ujawnienia tych informacji;
6. zwraca się do państw członkowskich, aby w ramach podejmowanych środków transpozycji, zapewniły:
 - (a) dokładne zdefiniowanie terminu „informowanie”, aby nie pozostawiać miejsca na jego alternatywną interpretację i przestrzegać ducha dyrektywy 2002/14/WE, tj. poprzez umożliwienie przedstawicielom pracowników dokładnego przeanalizowania udzielonych informacji, nieczekając na zakończenie procedury informowania, jeżeli decyzje przedsiębiorstwa wywierają bezpośrednie skutki dla pracowników;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- (b) w związku z treścią informacji, dołączenie odniesień do art. 4 ust. 2 lit. a), b) i c) dyrektywy 2002/14/WE;
 - c) wymóg, aby informacje były dostarczone odpowiednio wcześniej przed konsultacją;
 - d) ścisłe przestrzeganie wymogów określonych w art. 4 dyrektywy 2002/14/WE w odniesieniu do praw do informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami oraz celem osiągnięcia porozumienia w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. e);
 - (e) włączenie związków zawodowych reprezentowanych w przedsiębiorstwie, aby umocnić dialog społeczny;
7. apeluje do państw członkowskich, które nie wprowadziły skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy, a które mogłyby one nakładać w przypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących wykonywania prawa pracowników do informacji i konsultacji, do wprowadzenia takich sankcji;
8. zwraca się do wszystkich państw członkowskich, w których nie istnieje system ochrony przedstawicieli pracowników, do jego ustanowienia;
9. zaleca państwom członkowskim, w których ochrona przedstawicieli pracowników jest tradycyjnie zapewniana drogą porozumień negocjowanych między związkami zawodowymi i zrzeszeniami pracodawców, wprowadzenie dodatkowej silnej ochrony dla przedstawicieli pracowników w przypadku załamania negocjacji;

Wdrożenie i usprawnienie środków na rzecz transpozycji dyrektywy 2002/14/WE

10. koniecznie przygotować niezbędny zestaw ewentualnych sankcji i udostępnić go państwom członkowskim, które mogłyby one zastosować wobec pracodawców, którzy nie przestrzegają obowiązku informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami określonego w dyrektywie 2002/14/WE;
11. podkreśla, że państwa członkowskie nie mogą powoływać się na zasadę pomocniczości dla usprawiedliwienia niespełnienia obowiązku ustanowienia wystarczająco surowych sankcji, które powstrzymają pracodawców przed naruszaniem przepisów dyrektywy 2002/14/WE;
12. zwraca uwagę na orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 8 czerwca 1994 r.,⁽¹⁾ które ustanawia zasadę, że państwa członkowskie, których systemy proceduralne i instytucjonalne wykazują niedostatki, zobowiązane są do wprowadzenia odpowiednich przepisów statutowych ustanawiających właściwe procedury odwoławczego postępowania administracyjnego i sądowego, a także odpowiednie, skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje wobec pracodawców, którzy nie wykonują spoczywającego na nich obowiązku informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami;
13. zwraca się do państw członkowskich, aby w oczekiwaniu na przegląd dyrektywy 2002/14/WE, kierowały się orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości przy ustanawianiu środków dla odwoławczego postępowania administracyjnego lub sądowego oraz sankcji wobec pracodawców niewywiązujących się z obowiązku informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami;
14. uważa, że środki transpozycji przyjęte przez państwa członkowskie muszą zagwarantować, że prawo przedstawicieli pracowników do informacji i konsultacji pozostaje prawem automatycznym, zgodnie z prawidłową wykładnią dyrektywy 2002/14/WE;
15. uważa, że konieczne jest określenie warunków regulujących wykonywanie obowiązków przedstawiciela pracowników tak, aby były one wykonywane w czasie pracy i odpowiednio wynagradzane;

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 czerwca 1994 r., Komisja/Wielka Brytania (C-382/92, Zb.orz. 1994, s. I-2435); wyrok z dnia 8 czerwca 1994 r., Komisja/Wielka Brytania (C-383/92, Zb.orz. 1994, s. I-2479).

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

16. jest zdania, że należy zagwarantować przedstawicielom pracowników administracji państwowej i przedsiębiorstw sektora państwowego i finansowego takie same prawa do informowania i konsultacji, jakie przysługują pozostałym pracownikom;
17. uważa, że konieczny jest przegląd możliwości podjęcia bezpośrednich konsultacji w przypadkach, jeśli istnieją wybrane lub związkowe struktury przedstawicielskie, aby zapewnić tym samym, że pracodawcy nie wykorzystują bezpośrednich konsultacji w celu ingerencji w tematy podlegające prawu związków zawodowych do negocjowania układów zbiorowych, jak np. płaca;
18. wzywa do uwzględnienia potrzeby przeglądu progów siły roboczej ograniczających zastosowanie dyrektywy 2002/14/WE, tak aby jedynie mikroprzedsiębiorstwa były wyłączone z jej zakresu obowiązywania;
19. zwraca uwagę państw członkowskich na fakt, że, mimo dalszych wątpliwości odnośnie do dokładnej definicji pojęcia „przedsiębiorstwa” w dyrektywie 2002/14/WE, istnieje w tej kwestii szerokie orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, oraz apeluje do państw członkowskich, aby odnosiły się do niego w swoich środkach transpozycji w celu zapobieżenia postępowaniom w sprawie nieprawidłowości tych środków;
20. apeluje do Komisji, aby podjęła możliwie najszybciej działania mające na celu zapewnienie skutecznej transpozycji dyrektywy 2002/14/WE przez państwa członkowskie, sprawdzając jednocześnie wszystkie punkty, w zakresie których stwierdzono nieprawidłowości lub które były źródłem trudności, takie jak przepisy i krajowe zwyczaje dotyczące obliczania liczby siły roboczej, zastosowania przepisów szczególnych określonych w art. 3 ust. 2 i 3 i ochrony mającej zastosowanie w związku z klauzulą poufności określoną w art. 6; zwraca się do Komisji o wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia wobec państw członkowskich, które nie dokonały transpozycji dyrektywy lub uczyniły to w sposób nieprawidłowy;
21. wezwać Komisję do przedłożenia sprawozdania oceniającego wyniki stosowania dyrektywy 2002/14/WE w zakresie wzmocnienia dialogu społecznego i zdolności przewidywania, zapobiegania i zatrudnienia na rynku pracy oraz unikania administracyjnych, prawnych i finansowych trudności w małych i średnich przedsiębiorstwach i w razie potrzeby uwzględnienia w sprawozdaniu odpowiednich propozycji;
22. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie statutu europejskiej spółki prywatnej (COM(2008)0396), który uwzględni specyficzne potrzeby małych przedsiębiorstw;
23. zwraca się do Komisji, która opowiada za nadzorowanie fuzji i przejęć o zapewnienie, że przy podejmowaniu decyzji o fuzjach i przejęciach przestrzegane są zasady przyjęte w prawie krajowym i wspólnotowym odnośnie do informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami;
24. uważa, że informacje, które w przypadku ujawnienia mogą mieć nadzwyczaj negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przedsiębiorstwa, powinny być objęte całkowitą poufnością do momentu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie istotnych kwestii gospodarczych dotyczących przedsiębiorstwa (np. w postaci listu intencyjnego);
25. zwraca się do Komisji o regularne podawanie do publicznej wiadomości informacji o poprawie prawa pracowników do informacji i konsultacji oraz wprowadzenie tej kwestii do europejskiego dialogu społecznego, zarówno na płaszczyźnie międzybranżowej, jak również sektorowej;
26. zwraca się do Komisji o zachęcanie partnerów społecznych do wywierania perspektywicznego i pozytywnego wpływu na krajową transpozycję dyrektywy, m.in. poprzez rozpowszechnianie sprawdzonych procedur;
27. zwraca się do Komisji o możliwie najszybsze podjęcie inicjatyw, mających na celu pogłębienie efektywnej współpracy w Unii Europejskiej między partnerami społecznymi w obszarze informowania pracowników i przeprowadzania konsultacji z nimi, z uwzględnieniem przy tym szczególnych cech tych tematów oraz specyfikę i wielkość przedsiębiorstw;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

28. stwierdza z zadowoleniem, że w umowie między Stowarzyszeniem Żeglarskim Wspólnoty Europejskiej i Europejską Federacją Pracowników Transportu w sprawie Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. w odniesieniu do określonych zagadnień, dotyczących np. zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników lub wcześniejszego rozwiązania umowy o pracę, wskazano na prowadzenie konsultacji z pracownikami;

29. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane przez Komisję w jej komunikacie z dnia 10 października 2007 r. pt. „Ponowna ocena prawodawstwa socjalnego przeprowadzana w celu stworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy w żegludze morskiej w Unii Europejskiej” (COM(2007)0591) odniesienie się do dyrektywy 2002/14/WE, a także wzywa Komisję do uchylenia w tym zakresie możliwości odstępstwa od dyrektywy 2002/14/WE przewidzianej w jej art. 3 ust. 3;

30. apeluje do Komisji o uwzględnienie potrzeby skoordynowania dyrektyw 94/45/WE, 98/59/WE, 2001/23/WE, 2001/86/WE, 2002/14/WE i 2003/72/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 2157/2001 w celu określenia, jakie zmiany mogą być wymagane dla wyeliminowania dublowania się i sprzeczności; uważa, że wszelkie wymagane zmiany należy wprowadzić jednocześnie;

*

* *

31. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Gospodarka społeczna

P6_TA(2009)0062

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3, 48, 125-130 i 136 Traktatu WE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej⁽¹⁾ oraz dyrektywę Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/618/WE z dnia 15 lipca 2008 r. dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego sprawozdania 2008 w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej (COM(2008)0042), dokument załączony do komunikatu Komisji w sprawie wniosku dotyczącego wspólnego sprawozdania (SEC(2008)0091) oraz wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia za lata 2007/2008 zatwierdzone przez konkluzje prezydencji z wiosennego szczytu Rady Europejskiej w dniach 13-14 marca 2008 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 maja 1994 r. w sprawie alternatywnej gospodarki – gospodarki społecznej⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s.1

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 47.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 205 z 25.7.1994, s. 481.